

Publicerad 2005-10-15 11:33 av Karin Ribbing

Sand smälter långsamt

Torr i munnen

Tungan som far

Över torra läppar

Sand som sakta mals

Sönder mellan mina tänder

Sväljer

Min hals

Torr

Hjärtat slår fort

I takt med kalla vågor

Blundar hårt

Medan aska förgäves flyr vindens sugande grepp

Varför vrida sig ur led

För någon annan

Tiden kan inte läka

Mera pressa..

Krossa ihop sår

Självförvållade?

Vet inte

Vet bara att sand smälter långsamt

I en tom mage

Och att aska en gång ska förenas med den

Som orsakat sår

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Karin Ribbing med Poeter.se id #5148 innehar upphovsrätten